

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 245/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

10/2009. (I. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a szolnoki lakos panaszos¹ 2008. szeptember 19-én előterjesztett panaszát a 2009. január 21-én – Dr. Juhász Imre elnökhelyettes távollétében – megtartott zárt ülése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor**, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/A.§-ának (6) bekezdése szerint, állásfoglalását megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos bejelentése alapján a Szolnoki Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályán 2008. július 21-én 9 óra 30 perckor a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (a továbbiakban Ket.) 39. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján meghallgatási jegyzőkönyv készült.

E szerint egy nappal korábban, 2008. július 20-án 9 óra körüli időben a panaszos füvet nyírt a házuk előtt, amikor átjött a közvetlen szomszédja, és előzetes szóváltás nélkül szidalmazni kezdte. Miután hosszabb ideig trágár szavakat kiabált, a panaszos meg akarta fegyelmezni, megfogni a fülét, de csak a haját sikerült elkapnia, mire segítségért kiabált. Ekkor a panaszos elengedte és a szomszéd hazament. A panaszos a fűnyírást befejezte és bement a lakásába. Rövid idő múlva a szomszéd és fia megjelent a házuk előtt, szidalmazva követelték, hogy jöjjön ki hozzájuk. A panaszos megindult feléjük,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

s a szóváltás és huzakodás közben a szomszéd fiának sikerült megütnie a panaszos orrát. Közben kijött a panaszos két fia, akik őt visszatessékelték a házba.

9 óra 15 perc körüli időben három kocsival rendőrök érkeztek, akik először meghallgatták a szomszédot, majd odajöttek a panaszos házához is. Megkérdezték őt is, hogy hogyan történt az eset, de ő kérte, hogy hívják oda a szomszédot is, mert nem akar a háta mögött beszélni. Erre a rendőr közölte vele, hogy erre nincs mód, egyébként bűncselekményt követett el és betessékelt a rendőrautóba. Kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor. A rendőrök előállították a panaszos két fiát is.

Az intézkedő rendőr az előállító helyiségbe kísérté a panaszos, közölte vele, hogy ha bármi gondja van, jelezzen a falon található csengőgombbal, illetve dörömböljön. Megmutatta még a kamerát is, említve, hogy mutogatással azon keresztül is jelezhet. Ez 9 óra 30 perc körüli időben történt.

A panaszos közölte még, hogy a másik előállító helyiségbe az egyik fiát kísérték be, másik fiát pedig a folyosón tartották.

A panaszos elmondta, hogy már késő délután lehetett, 17 óra 30 perc körüli idő, amikor nagyon kellett WC-re mennie, ezért megnyomta a csengőt, dörömbölt, majd a kamera felé is jelzett, de eredménytelenül, ezért az előállító helyiségben a lefolyóba vizelt. A dörömböléstől dolga elvégeztéig kb. 5 perc telt el.

Kérdésre elmondta még, hogy napi rendszerességgel gyógyszert kell szednie, de ő előállításakor orvosi ellátást nem kért és gyógyszert sem, erre viszont a későbbiekben nem volt módja.

Az ügyben eljáró nyomozó 21 óra 30 körüli időben kísérté ki őt az előállító helyiségből.

A jegyzőkönyv szerint azt panaszkolta, hogy mintegy 12 órán keresztül tartó előállítása során nem tudott WC-re menni és nem volt módja arra sem, hogy igyon.

II.

A panaszt vizsgáló r. százados alosztályvezető összefoglaló jelentése a következőket tartalmazza.

Az eljárás során megállapította, hogy a panaszossal kapcsolatban a már ismert időben csoportos garázdaság miatt történt intézkedés. A járőröket jegyzőkönyvileg meghallgatta. Egybehangzóan előadták, hogy nappalos szolgálat ellátása során 9 óra körüli időben a rendőrkapitányság központi ügyeletéről azt az utasítást kapták, hogy menjenek a (...) utcába, mert ott egy nőt bántalmaztak. A helyszínen a bejelentő közölte velük, hogy a szomszédja – a panaszos – volt az elkövető, aki később, két fia segítségével az ő egyik fiát is bántalmazta.

A járőrök kérdezték a panaszosat is a történetekről, ő azonban csak akkor lett volna hajlandó nyilatkozni, ha odahívják a szomszédját szembesíteni, fiai pedig úgy válaszoltak, hogy nem bántottak senkit, csak segélykiáltásra mentek ki az utcára.

Jelentéstétel után az ügyeletről kapott utasításnak megfelelően a panaszosat és két fiát előállították a rendőrkapitányságra.

Az előállítást követően a panaszost és egyik fiát külön-külön előállító helyiségben helyezték el, másik fiát pedig a folyosón ültették le.

A járőrök 15 percenként ellenőrizték az előállítottakat, ennek során tapasztalták, hogy a panaszos folyamatosan – különböző testhelyzetekben – aludt. Határozottan állították, hogy szolgálatuk ideje alatt a panaszos nem kiabált, nem is dörömbölt az ajtón. Ezzel szemben a panaszos két fiát több alkalommal is kiengedték WC-re és cigarettázni is.

A jelentés szerint az éjszakai váltásparancsnok 18 óra 30 perc körüli időben vette át a szolgálatot és ő is úgy gondoskodott az őrzésről, hogy 15 percenként ellenőrizte az előállítottakat. Tapasztalta, hogy a panaszos továbbra is csak aludt. 20 óra 30 perc körüli időben a helyszínelő nyomozó r. törzsőrmester jött a panaszosért, aki ekkor hangoskodva sérelmezte, hogy nem engedték ki a WC-re, hiába csöngetett, dörömbölt és kiabált.

A r. törzsőrmester előadta, hogy 20 óra 30 perckor, amikor a panaszosért ment az előállító helyiségbe, neki kellett felkelnie a panaszost (az ébresztést követően történt az, hogy a panaszos kiabálva sorolta az őt ért sérelmeket).

Az ügyeletes szolgálatot ellátó r. őrnagy és r. fő-törzszászlós állították, hogy náluk nem jelzett az előállító csengője, illetve, hogy több alkalommal is figyelték az előállító helyiséget a monitoron, de a panaszos mindvégig „különböző pózokban” a padon aludt.

A panasz vizsgálata során a panaszos két fia úgy nyilatkozott, hogy nem hallották édesapjuk kiabálását vagy dörömbölését. Megerősítették, hogy őket többször vitték levegőzni, cigarettázni és WC-re.

A r. százados utólag ellenőriztette az előállító helyiségben lévő csengőgombok állapotát, és megállapította, hogy nem működnek. Jelentése alapján a Hír- és Informatikai Osztály megkezdte a javítást.

A r. fő-törzszászlós elmondta, hogy a nap folyamán a r. zászlós jelentette neki és az ügyeletes vezetőnek, hogy rövidesen lejár az előállítás ötödik órája és élelmet kell biztosítani az előállított személyeknek. Az ügyeletes vezető közölte, hogy az osztályon erre sem konzerv, sem pedig pénz nincs félretéve, ezért nem tudnak segíteni.

A százados jelentésében azt rögzítette, hogy a panaszossal szemben az intézkedés-sorozat jogszerű és szakszerű volt. Azt, hogy WC-re nem engedték ki, megállapítani nem lehetett.

Leírta, hogy a rendőrhatalóság az előállítást követő 5 óra elteltével az előállítottak részére élelmiszert nem biztosított.

Javasolta, hogy a panaszt a Ket. 31. §-ának (1) bekezdés e) pontjának megfelelően – figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93. §-ának (3) bekezdésére – tekintsék alaposnak és annak adjanak helyt.

A Szolnoki Rendőrkapitányság vezetője 2008. augusztus 4-én kelt, rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásáról szóló határozatában a panaszt alaposnak találta és annak helyt adott. A panaszt azért tartotta alaposnak, mert a panaszos és fiai részére az előállítást követő 5 óra elteltével élelmiszert nem biztosítottak.

2008. augusztus 11-én a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatánál megjelent a panaszos és a Szolnoki Rendőrkapitányság által hozott határozat ellen panaszt terjesztett elő. Panaszáról jegyzőkönyv készült. Előadta, hogy a határozat indokolási részében olyan megállapítások vannak, amelyek nem felelnek meg a valóságnak, kérte, hogy a határozat ellen bejelentett fellebbezése alapján intézkedjenek az ügy ismételt kivizsgálásáról.

Szerinte a valótlan megállapítások a következők.

Leírják, hogy ő nem kért orvosi segítséget, ugyanakkor a vizsgálat nem irányult arra, annak megállapítására, hogy nem is tudott kérni, hiszen kihallgatása megkezdéséig rendőrrel nem is találkozott.

Kérte annak kivizsgálását is, hogy a fiait miért vonták be az eljárásba, szerinte ennek nem volt alapja, mert az előzetes eseményekben nem vettek részt. Panaszolta, hogy amikor őt a rendőrségi autóba beültették, nem engedték, hogy felső ruházatot, illetve rendes ruhát vegyen fel.

Kérte, hogy az előállítóban levő kamera útján készült felvételt vizsgálják meg. Sérelmezte, hogy a panasz vizsgálata során az intézkedő rendőrökkel nem szembesítették.

Kifogásolta, hogy az előállítóból történt kiengedésének időpontját a valóságos 21 óra 30 perc helyett 20 óra 30 percben jelölték meg.

Kérte azoknak a felelősségrevonását, akik miatt az előállító helyiségben úgy tartózkodott 12 órán át, hogy nem nézték meg, hogy „él-e vagy hal-e”, továbbá azoknak, akik WC-re nem engedték ki.

A megyei rendőrfőkapitány a 2008. szeptember 1-jén kelt határozatával az elsőfokú határozatot a Ket. alapján megsemmisítette és a Ket. 105. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozva az I. fokozatú eljáró Szolnoki Rendőrkapitányságot új eljárás lefolytatására utasította. Indokolásában arra hivatkozott, hogy az első fokú eljárás során keletkezett iratokban a másodfokú döntés meghozatalához szükséges adatok nem állnak rendelkezésre.

Az új eljárásban 2008. szeptember 19-én történt ismételt meghallgatása során a panaszost az eljáró ügyintéző arról tájékoztatta, hogy kérheti a Független Rendészeti Panasztestület eljárását az ügyben. A panaszos kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

A másodfokú eljárás iratai között található a r. százados 2008. szeptember 22-ei jelentése, amelyben releváns adatként szerepel, hogy az Őr- Járőr Alosztályon lévő helyiségben a kamera-rendszer csak képet közvetít a központi ügyeletre, tehát a 2008. július 20-án történt esetről sem készült felvétel.

III.

Az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat a panasz kapcsán keletkezett iratokat 2008. október 3-án küldte meg a Testülethez, ahol azok érkeztetése 2008. október 7-én történt.

A rendelkezésre álló iratok tanulmányozása után a Testület a rendőrhatóságtól kiegészítő adatokat és iratokat kért, különösen az előállítás időtartama indokoltságának megállapítása érdekében.

Az eljáró hatóság az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatát útján 2008. december 19-i keltezéssel megküldte a kért iratokat; a gyanúsítottak kihallgatásáról készült jegyzőkönyvek másolatait, a fogdanapló kivonatát, a tájékoztató jelentést a „rabosítás” körülményeiről, ezzel is kapcsolatban a „Robotzsaru” adatait, a büntetőeljárás alatt állók nyilvántartásának 6. számú adatlapjait, valamint a fénykép-nyilvántartó lapokat. Ezek alapján a következők állapíthatók meg.

Az Rtv. 33 §-ának (3) bekezdésében foglaltak szerint: „[...] Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A panaszos előállítása tehát, a vele szembeni intézkedéssel 2008. július hó 20-án 9 óra 55 perckor kezdődött.

A rendőri jelentés szerint az alkalmazott intézkedések az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdésében meghatározott igazoltatás, a 31. §-ának (1) bekezdésében írt személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és a 33. §-ának (2) bekezdés b) pontjában rögzített bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása voltak.

A Testület megállapította, hogy a felsorolt intézkedések a panaszosnak a rendőrkapitányságra történő előállításáig jog- és szakszerűek voltak.

A fogdanapló adatai szerint az előállító-helyiségbe történő elhelyezésének időpontját az intézkedés kezdetének idejével egyezően jegyezték be, a szabadon bocsátás idejeként pedig a naplóban 20 óra 30 perc szerepel.

Ez természetesen nem azonos az előállítás befejezésének tényleges időpontjával, csupán azt jelenti, hogy a panaszost az előállító helyiségből ekkor vitték el, illetve vették át a fogadaórségtől.

Ezt követően került sor – 20 óra 41 perckor kezdődő és 21 óra 43 perckor befejezett – gyanúsítottkénti kihallgatására.

A kihallgatás után végezték el a bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXX. törvényben (a továbbiakban: Bnyt.) foglaltak alapján a gyanúsított nyilvántartásba vételét, az úgynevezett „rabosítást”. A gyakorlatban ez úgy történik, hogy az ügy előadója a „Robotzsaru” rendszerből kinyomtatja a törvény által előírt adatszolgáltatáshoz szükséges nyomtatványokat. A gyanúsított esetében a 6. számú adatlapot, a tenyér- és ujjnyomat-lapot. Ezek rovatait az ügy előadója tölti ki. A fényképfelvételt a bűnügyi technikus készíti el és ő veszi fel az ujj- és tenyérnyomatot a gyanúsítottól.

A panaszos esetében – a „Robotzsaru” által rögzített adatok szerint – a 6. számú adatlap nyomtatása 21 óra 52 perckor, a fénykép-nyilvántartólapé és ujjnyomat-lapé 21 óra 53 perckor, a tenyérnyomat-lapoké 21 óra 54 perckor történt.

Ez követően kellett elvégezni az adatlapok kitöltését, valamint a nyilvántartáshoz szükséges tényleges festékes ujjnyomat- és tenyérnyomat vételt, és a fényképfelvételek készítését.

A manuális tevékenység időtartamáról nincs rögzített adat, és nincs a fényképfelvételek (3 db) elkészítésének idejéről sem, arra a bűnügyi technikus sem emlékszik pontosan. E tevékenységsorozat végrehajtása hozzávetőleg 20-30 percet igényel. Csak ez után hagyhatta el a panaszos a rendőrkapitányság épületét. Előállításuk ekkor ért véget.

A fentiek alapján teljes bizonyossággal megállapítható az előállítás megkezdésének időpontja és hozzávetőleges pontossággal a befejezés ideje.

Az előállítás tehát 2008. július 20-án 9 óra 50 perctől 2008. július 20-án 22 óra 20 percig tartott. Ez 12 óra 30 perc időtartamot jelent.

Látszólag tehát a jogszabályban engedélyezett legfeljebb 12 órai időtartamot 30 perccel lépték túl, a jogellenes fogvatartás 30 percen át tartott.

Az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdése azt is tartalmazza, hogy: „A Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja.”

A jogszabály megfelelő alkalmazásához meg kell határozni az előállítás célját. Az eset körülményeit megismerve, az előállítás célja a tényállás tisztázása és annak eredményétől függően, a panaszos esetében, az ő meghallgatása, illetve ha bűncselekmény alapos gyanúja állapítható meg, gyanúsítotti kihallgatása volt.

A panaszosnak a rendőrkapitányságra történt előállításuk után kellő előrelátással már fel lehetett mérni, hogy annak célja a rendelkezésre álló idő, legfeljebb 8 óra alatt nem lesz elérhető hatékony munkaszervezés nélkül.

A „Robotzsaru” már hivatkozott adatai szerint a rendőrkapitányságon először az elsődleges intézkedésről, majd a három személy előállításáról készített jelentést a r. főtörzsrörmester 11 óra 12 perckor, 11 óra 25 perckor, 11 óra 39 perckor és 11 óra 47 perckor.

A kihallgatásokat – a panaszos egyik fia esetét leszámítva – egyedül a r. hadnagy végezte.

Elsőként a bejelentő (a panaszos szomszédja) tanúkihallgatására került sor – nem tudni milyen okból csak – 14 óra 57 perckor. Ezt követte a szomszéd fiainak a tanúkihallgatása. Ez utóbbi 16 óra 46 perckor történt.

Az eljárók az addig nyert adatok értékelése után juthattak arra a megállapításra, hogy a panaszossal és két fiával szemben a bűncselekmény alapos gyanúja megállapítható és ennek megfelelően gyanúsítottkénti kihallgatásuk szükséges és indokolt.

A panaszos egyik fia gyanúsítottkénti kihallgatása 17 óra 04 perckor kezdődött és azt 18 óra 01 perckor fejezték be. Ezt közvetlenül követően végrehajtották ún. „rabosítását” is, 18 óra 22 perctől kezdődően.

A panaszos másik fia gyanúsítottkénti kihallgatásának kezdő időpontjaként az adatok között 18 óra 45 perc, befejezésként pedig 19 óra 49 perc szerepel.

A r. hadnagy ez után ismét „rabosítását” végzett és az ehhez szükséges adatlapokat 20 óra 01 percig nyomtatta ki.

Csak ezt követően került sor a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatására a már jelzett – 20 óra 41 perc és 21 óra 43 perc közötti – időben.

Csupán ezt az utolsó kihallgatást végezte más rendőr, az említett r. törzsőrmester.

Az előzőekben már említett r. hadnagy váltásparancsnok 18 óra 30 perc körüli időben vette át a szolgálatot. A Ket. alapján folytatott eljárásban történt meghallgatása során tett nyilatkozata szerint észlelte, hogy a három előállított közül kettő esetében az előállításra vonatkozó 8 óra határidő lejár és meghallgatásuk még nem történt meg. Ezt jelentette az ügyeletes tisztnak, aki ez előállítás időtartamát mindkét személy esetében 4 órával meghosszabbította, ennek tényét a jelentéseken feltüntette. A Testület megállapította, hogy a szolgálat átvételekor – amennyiben a hadnagy az időt pontosan jelölte meg – az előállítás időtartama már 40 perccel meghaladta a 8 órás határidőt.

A Bnytv. 26. §-a határozza meg, hogy a nyilvántartásba vételhez milyen adatokat kell rögzíteni. A 27. §-ának (4) bekezdésében írtak és az ujj- és tenyérintézetvételek, a fényképezés, valamint a DNS-mintavétel szabályairól szóló 8/2000. (II. 16.) BM-IM-PM együttes rendelet 2 §-ának (3) bekezdése szerint az ujj- és tenyérintézetvételeket, az arcfényképeket a megalapozott gyanú közlésétől számított három munkanapon belül kell továbbítani a bűnügyi nyilvántartás részére.

A jogszabályok tehát 3 napos határidőt adnak az adatok továbbítására; ez, valamint az a körülmény, hogy a nyilvántartásba vétel megkeresés alapján is eszközölhető, illetve, hogy szabadlábban lévő gyanúsítottal szemben is alkalmazható, a Testület álláspontja szerint azt jelenti, hogy a nyilvántartásba vételt az előállítás céljai között szerepeltetni nem lehet, és ebből következően a „rabosítás” szükségessége nem lehet oka az előállítás határideje meghosszabbításának sem.

Megállapítja tehát a Testület, hogy az előállítás alap- és hosszabbított határidejének túllépésével a panaszosnak súlyos alapjogi sérelmet okoztak, amikor figyelmen kívül hagyták a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 55. §-ának (1) bekezdésében írtakat, miszerint: „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabadságra és a személyi biztonságra, senkit sem lehet szabadságától másként, mint a törvényben meghatározott okokból és a törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.”

A Testület álláspontja az, hogy a súlyos alapjogi sérelem ésszerűbb munkaszervezéssel és az előállítás céljai között nem szerepeltethető intézkedések mellőzésével elkerülhető lett volna. Az sem zárható ki – hivatkozva ismét az eljárás ésszerűbb megszervezésére –, hogy az előállítás alaphatáridején belül a „rabosítást” is végre lehetett volna hajtani.

A panaszosnak a fogvatartás körülményeivel kapcsolatosan sorolt sérelmei közül a „WC-re való ki nem engedést” vizsgálva megállapítható, hogy az önmagában súlyos alapjogi sérelemként nem értékelhető, nem tekinthető az embertelen, megalázó bánásmód tilalma megsértésének, de a panaszos, a helyzetet, amelybe került, –

objektív mérlegelés szerint is indokoltan – megalázónak, megszegényítőnek érezhette.

A súlyos alapjogi sérelem megállapításának mellőzését a részben már felsorolt körülmények indokolják. A rendőrök az előállított őrzését az előírások szerint végezték, a méltatlan helyzet kialakulásában szándékosság nem játszott szerepet. Alátámasztja ezt az a tény, hogy az előállítás időtartama alatt a panaszos mindkét fiát több alkalommal kísérték WC-re, dohányozni, illetve levegőzni. A panaszost 15 percenként ellenőrizték és az ügyelelen elhelyezett monitoron át is figyelték. Testhelyzetét többször változtatva aludt, alappal vélhették úgy, hogy segítségre nem szorul. Ezt a vélelmet erősíthette az a tudat is, hogy a panaszos a rendelkezésre álló jelzőcsengőt nem használta, dörömbölését pedig a rendőrök nem hallották. A rendőrökkel egyezően nyilatkozott erről a panaszosnak a másik előállító helyiségben elhelyezett fia és a folyosón tartózkodó másik fia is.

A panaszos elmondása szerint a sérelmezett helyzet mindössze 5 percig állhatott fenn és a helyzettel kapcsolatos események valószínűleg két ellenőrzés közötti időben történhettek. A szándékosság hiánya természetesen nem zárja ki a fenti megállapítás – nevezetesen, hogy a panaszos a helyzetét megalázónak érezhette – érvényességét.

A fogvatartás körülményeit vizsgálva a Testület megállapította azt is, hogy a panaszos 12 órát is meghaladó előállításának ideje alatt részére élelmet nem biztosítottak és nem gondoskodtak arról sem, hogy ivóvízhez jusson.

Az Országos Rendőr-főkapitányság Közbiztonsági Főigazgatója 26-326/2006. ált. számú, 2006. május 26-án kelt, a fogdákkal rendelkező rendőri szervek parancsnokaihoz címzett leiratban utasítást adott arra, hogy a leirathoz mellékelte „Tájékoztató az előállított, elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről” című nyomtatványt minden előállítottal ismertetni kell és ennek tényét az érintett személyek aláírásukkal igazolják. A leirat azt is tartalmazza, hogy a tájékoztatót a rendőri szervek valamennyi előállító helyiségben 2006. június 1-jétől függeszték ki.

A tájékoztató a jogok között felsorolja többek között, hogy az előállított ivóvizet kérhet az őrsegtől, 5 órát meghaladó fogvatartása esetén élelmet kérjen, WC-re történő kiengedését kérje.

A Testület megállapította, hogy – bár a tájékoztatóban elsősorban az előállított jogai szerepelnek – ez más oldalról kötelezettségeket ró a rendőrhatóságra. Azzal, hogy az előállított étkezéséről nem gondoskodtak, megsértették az utasítás előírásait és így növelték a már megállapított alapjogi sérelem súlyát. Ennek kapcsán a Testület megjegyzi, hogy az élelem biztosítására vonatkozó rendelkezés betartása esetén az előállító helyiségben a biológiai szükséglet kielégítésével kapcsolatos méltatlan helyzet létrejötte is elkerülhető lett volna.

Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése szerint az előállított részére az előállítás időtartamáról igazolást kell kiállítani.

A panaszos az előállítás időtartamáról igazolást nem kapott. Megállapítható, hogy a rendelkezés megszegése következtében sérült a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület megállapította azt is, hogy a panasz kivizsgálása során az elsőfokú eljárásban szereplő iratokon, konkrétan az előállításról készült jelentéseken és a másodfokú eljáráshoz csatolt iratokban szereplő, ugyanezen tárgyú jelentéseken az előállítás időtartamára vonatkozóan más-más, egymással nem egyező adatok szerepelnek.

Az ellentmondó adatok feltüntetése okainak vizsgálata indokolt, azonban erre a Testület hatásköre nem terjed ki. Ezért a szükségesnek vélt intézkedések megtétele végett a panasz kivizsgálásáról készült iratok említett példányait a Testület – a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Főügyészség útján – megküldi a hatáskörrel és illetékességgel bíró Szolnoki Nyomozó Ügyészség vezetőjének.

A fenti körülményeket összességükben figyelembe véve a Testület megállapította, hogy az alapjogsérelem súlyossága eléri azt a mértéket, amely indokoltá teszi az állásfoglalásnak az országos rendőrfőkapitányhoz való továbbítását, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. január 21.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,

előadó testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag